LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 34

מה יפו פעמיך בנעלים כוי

How Beautiful Are Your Footsteps in Shoes

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/34/

1 מה יפו פעמיך בנעלים כו'. הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ד [סוף פרק ד'] דסוכה (דמ"ט ע"ב) ובפ"ק [ובפרק קמא] דחגיגה (דף ג' ע"א)

"How beautiful are your footsteps in shoes," etc. Now, our Sages, of blessed memory, said, at the end of the fourth chapter of Sukkah (49b) and in the first chapter of Chagigah (folio 3a),

שהפסוק הזה נאמר על כנס"י [כנסת ישראל] בשעה שהיו עולים לרגל. כמ"ש שלש פעמים בשנה יראה כו' את פני ה' אלקיך.

that this verse was said of the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) at the time when they would go up for the pilgrimage festivals, as it is written, "Three times a year shall appear," etc., "before the presence of Havayah your G-d."

ועתה משחרב בהמ"ק [בית המקדש] תפלה במקום קרבן שבחינת יראה את פני ה' אלקיך הוא עתה בתפלה רק שאז היה השראת השכינה למטה במקום גשמי כמ"ש ועשו לי מקדש ושכנתי כו'

And now that the Holy Temple (Beis HaMikdash) has been destroyed, prayer is in place of sacrifice, so that the level of "appearing before the presence of Havayah your G-d" is now in prayer; except that then, the indwelling of the Shechinah (Divine Presence) below was in a physical place, as it is written, "And they shall make Me a sanctuary, and I will dwell," etc.

לזה היה אז בהתחלקות ג' זמנים פסח שבועות סוכות נגד ג' אבות אברהם יצחק יעקב.

Therefore it was then divided into three times, Pesach, Shavuos and Sukkos, corresponding to the three Patriarchs, Avraham, Yitzchak and Yaakov.

2 ועתה בתפלה השראה זו היא בבחי' הרוחניות הוא בלי התחלקות כי התפלה כלול מג' בחי' אברהם יצחק יעקב כי תפלות אבות תקנום

But now, in prayer, this indwelling is at the level of spirituality; it is without division, for prayer comprises the three levels of Avraham, Yitzchak and Yaakov, since "the Patriarchs instituted the prayers,"

כי יש פסוקים בתפלה מבחי' אברהם בחי' האהבה ויש מבחי' יראה ויש מבחינת יעקב מדת הרחמנות כמ"ש אתה ה' לא תכלא רחמיך כו'

for there are verses in the prayers from the level of Avraham, the level of love; and there are [some] from the level of awe; and there are [some] from the level of Yaakov, the attribute of compassion, as it is written, "You, Havayah, will not withhold Your compassion," etc.

(ועמ"ש מזה בפ' פנחס סד"ה צו את בני ישראל כו' גבי להקריב לי במועדו) והנה כתיב כה אמר ה' ליעקב אשר פדה את אברהם

(And see what is written about this in Parshas Pinchas, at the end of the discourse beginning "Command the children of Israel," etc., concerning "to offer to Me in its due season.") Now, it is written, "Thus said Havayah to Yaakov, who redeemed Avraham."

כי הנה עיקר בקשת הרחמים בשתי ברכות שלפני ק"ש [קריאת שמע] הוא על ניצוץ אלקות שאין לנו אהוה"ר [אהבה ויראה] מחמת העדר ההתבוננות

For indeed, the main plea for compassion in the two blessings before the Shema is for the spark of G-dliness, in that we have no love and awe, owing to the absence of contemplation;

כי בחי' בינה הוא המוליד אהבה ויראה לזה אנו מבקשים רחם עלינו ותן בלבנו בינה להיות מבין דבר מתוך דבר.

for the level of Binah (understanding) is what gives birth to love and awe. Therefore we ask, "Have compassion on us, and put understanding into our hearts," to be one who "understands one thing from another."

היינו להתבונן בהתהוות מאין ליש איך שכל בריאת העולם הוא בדבור אחד כביכול כמ", בדבר ה' כו'.

That is, to contemplate the coming into being of something from nothing: how the entire creation of the world is, so to speak, by a single utterance, as it is written, "By the word of Havayah," etc.

3 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במאמר אחד יכול להבראות כו' ומבשרי אחזה כמשל באדם שדבור אחד בטל לגבי מהות הנפש וכלא ממש חשיבא.

And as our Sages, of blessed memory, said, "It could have been created with a single utterance," etc. And "From my flesh I behold": as in the analogy of a person, in whom a single utterance is nullified in relation to the essence of the soul and is considered as actually nothing.

וכמ"שכ למעלה כל העולמות עליונים ותחתונים כו' הם בדבור אחד כביכול וכולם כלא ממש חשיבא לגבי עצמותו יתי.

And so too above: all the worlds, upper and lower, etc., are, so to speak, by a single utterance, and all of them are considered as actually nothing in relation to His essence, may He be blessed.

4 ומאריכות ההתבוננות הנ"ל נולדה מדת אהבה בחי' אברהם ואח"כ אברהם הוליד את יצחק כו' ולא נבוש כו' לעולם ועד.

And from the lengthy contemplation mentioned above, the attribute of love is born, the level of Avraham; and afterwards "Avraham begot Yitzchak," etc. "And we shall not be ashamed," etc., "forever and ever."

פי' לעולם ועד שיהיה אז התגלות אלקות כמ"ש ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר כו'

The meaning of "forever and ever" is that there will then be a revelation of G-dliness, as it is written, "And the glory of Havayah shall be revealed, and all flesh shall see," etc.

אז יהיה הבושה לעולם ועד על מעשה עוה"ז הקשים ורעים בבחי' יש ונפרד לגמרי דבאמת אני הוי' לא שניתי כו' וגם עתה אין דבר מסתיר לנגדו ית'.

Then there will be the shame, "forever and ever," over the deeds of this world, which are harsh and evil, in the mode of a yesh [an independent existence] and entirely separate; for in truth, "I, Havayah, have not changed," etc., and even now nothing conceals before Him, may He be blessed.

כי אתה הוא עד שלא נברא ואתה הוא משנברא כו'. ולזה היא הבושה לעולם ועד כו' (ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה והנה מנורת זהב):

For "It was You before [the world] was created, and it is You since it was created," etc. And therefore there is the shame "forever and ever," etc. (And see what is also written about this in the discourse beginning "And behold, a menorah of gold.")

5 ב והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] סנד"ל [סנדלפון] קושר כתרים לקונו מתפלותיהן של ישראל

2. Now, our Sages, of blessed memory, said that Sandalphon ties crowns for his Maker from the prayers of Israel.

הנה בלשון הגמרא נק' סנד"ל [סנדלפון] (כי של נעליך תרגום ירושלמי סנדלך והדריך בנעלים תרגם יונתן בסנדלין) ובלשון המקרא נק' נע"ל הוא החופה את רוב הרגל והוא הקושר כתרים מתפלות של ישראל מתפלות הוא בחי' ש"ע [שמונה עשרה]

Now, in the language of the Gemara it is called sandal (for "Remove your shoes" is in Targum Yerushalmi "your sandal," and "and he will make [them] tread in shoes" Yonasan translates "in sandals"), and in the language of Scripture it is called na'al [shoe]. It is that which covers most of the foot, and it is he who ties crowns from the prayers of Israel. "From the prayers" is the level of the Shemoneh Esreh [the Eighteen Blessings],

כי כל הבקשות שבשמונה עשרה חננו מאתך כו' וגאלנו כו' רפאנו כו' הוא הבקשות להיות שינוי הרצון למעלה מבחינת תורה כי אורייתא מחכמה נפקת כו'.

for all the requests in the Shemoneh Esreh, "Graciously grant us from You," etc., "and redeem us," etc., "heal us," etc., are requests that there be a change of will, above the level of Torah, for "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)," etc.

והנה הנהגת העולמות הוא ע"פ ד"ת [דברי תורה] כי אין יסורים בלא עון.

Now, the governance of the worlds is according to the words of Torah, for "there is no suffering without sin."

וכמ"כ [וכמו כן] אריכת הגלות ג"כ בודאי ע"פ ד"ת [דברי תורה] לזה אנו מבקשים שיהיה שינוי רצון כו' למעלה מבחי' הרצון הנמשך בהתורה דמחכמה נפקת כו'

And likewise the length of the exile, too, is certainly according to the words of Torah. Therefore we ask that there be a change of will, etc., above the level of the will that is drawn into the Torah, which "comes forth from Chochmah," etc.;

היינו שיומשך מבחי' בעל הרצון כו' (ועמ"ש מזה בד"ה תקעו בחדש גבי כי רצון העליון יש לו שני בחינות כו')

that is, that it be drawn from the level of the Master of the will, etc. (And see what is written about this in the discourse beginning "Blow the shofar on the New Moon," concerning "For the Supreme Will has two levels," etc.)

והנה כדי שנוכל להתפלל ש"ע [שמונה עשרה] בבקשות כנ"ל צריך בתחלה לסמוך גאולה לתפלה הוא בחי' מס"נ [מסירות נפש] שבק"ש [שבקריאת שמע] שמע ישראל כו' בכל לבבך ובכל נפשך כו'

Now, in order that we be able to pray the Shemoneh Esreh with requests, as mentioned above, one must first join redemption to prayer, which is the level of the self-sacrifice (mesirus nefesh) in the Shema: "Hear, O Israel," etc., "with all your heart and with all your soul," etc.

פי' שמע הוא לשון התבוננות איך שהוי' אלקינו הוי' אחד בחי' אחדות פשוט כו'

The meaning: "Hear" denotes contemplation, how "Havayah is our G-d, Havayah is One," the level of simple oneness, etc.,

וכל העולמות הם רק בדבור אחד כנ"ל וכלא ממש חשיבא לגבי מהותו ועצמותו יתי כנ"ל

and all the worlds are only by a single utterance, as mentioned above, and are considered as actually nothing in relation to His being and essence, may He be blessed, as mentioned above.

ובהעמקת ההתבוננות באריכות כנ"ל אזי נכספה וגם כלתה נפשו להיות נכלל בעצמותו יתי מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ.

And when one deepens the contemplation at length, as mentioned above, then his soul longs, and even expires, to be absorbed into His essence, may He be blessed: "Whom have I in heaven? And with You I desire nothing on earth."

פי' ועמך אפילו כל האורות עליונים גבוה מעל גבוה כו' לא חפצתי (עמ"ש סד"ה כי קרוב אליך הדבר) רק ליכלל בעצמותו ומהותו יתי בחי' אחדות פשוט

The meaning: "with You," even all the supernal lights, "higher than the high," etc., "I do not desire" (see what is written at the end of the discourse beginning "For the thing is near to you"), but only to be absorbed into His essence and being, may He be blessed, the level of simple oneness.

והיינו ע"י והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך שהוא ע"י התקשרות מחשבתו ודבורו בתורה להיות דבר ה' דבר בו כמ"ש ואשים דברי בפיך וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אלו ואלו דברי אלקים חיים כו'

And this is through "And these words which I command you shall be," which is through binding one's thought and speech to the Torah, so that the word of G-d speaks in him, as it is written, "And I have put My words in your mouth," and as our Sages, of blessed memory, said, "These and those are the words of the living G-d," etc.

(ועמ"ש בד"ה כי ביום הזה יכפר) ואח"כ בפ' שניה שבק"ש [שבקריאת שמע] כתיב ואספת דגנך הוא מעשה הצדקה כו'

(And see what is written in the discourse beginning "For on this day He shall atone.") And afterwards, in the second section of the Shema, it is written, "And you shall gather in your grain," which is the act of charity (tzedakah), etc.

וע"י מס"נ [מסירות נפש] שבק"ש [שבקריאת שמע] כנ"ל שהוא למעלה מבחי' התורה כמבואר בכמה מקומות וכמו שמרומז ג"כ בגמרא יש קונה עולמו בשעה אחת כו' שעה מלשון וישע כו'

And through the self-sacrifice in the Shema mentioned above, which is above the level of Torah, as explained in several places, and as is also hinted in the Gemara, "There is one who acquires his world in a single hour," etc. — "hour" (sha'ah) being from the expression "and He turned to" (vayisha), etc. —

ע"י"ז נוכל אח"כ להתפלל שמו"ע [שמונה עשרה] שיהיה שינוי הרצון למעלה מבחי' התורה כו' (ועמ"ש ע"פ אחת היא יונתי תמתי תאומתי)

through this we can afterwards pray the Shemoneh Esreh, that there be a change of will above the level of Torah, etc. (And see what is written on the verse "One is she, my dove, my perfect one (tamasi), my twin (teumasi).")

אך מחשבותינו ודבורנו שבתפלה הוא גשמי ואיך יכול לעורר למעלה לבחי' רצון כתר עליון כו' הוא ע"י המלאך סנד"ל [סנדלפון] המקבל תפלות של ישראל ומפשיט' [ומפשיטה] מגשמיות לרוחניות וקושר כתרים כו'

However, our thought and speech in prayer are physical; how, then, can they arouse above, to the level of the will of Keser Elyon (the Supreme Crown), etc.? This is through the angel Sandalphon, who receives the prayers of Israel and strips them of physicality into spirituality, and ties crowns, etc.

(ועמ"ש מזה בד"ה נר חנוכה כו' מזוזה מימין ובד"ה צו את בנ"י [בני ישראל] כו' את קרבני וע' בזהר פ' בשלח נ"ח א' וישלח קס"ז ב'. תצא רע"ח א').

(And see what is written about this in the discourse beginning "The Chanukah lamp," etc., "the mezuzah on the right," and in the discourse beginning "Command the children of Israel," etc., "My offering"; and see in the Zohar, Parshas Beshalach, 58a; Vayishlach, 167b; Teitzei, 278a.)

והנה ענין בחי' סנדל ונעל הנ"ל צריך להבין תחלה ענין השתלשלות העולמות והתהוות מאין ליש דהנה באמת הגם שבחי' השתלשלות הוא ע"י בחי' מדותיו יתי'

Now, as for the matter of the level of the sandal and the shoe mentioned above, one must first understand the matter of the chain of descending worlds (hishtalshelus) and the coming into being of something from nothing. For in truth, although the chain of descent is through the level of His emotive attributes (middos), may He be blessed,

כמו יום ראשון נמשך בחי' יהי אור שהוא בחי' חסד עליון וביום ב' יהי רקיע כו'.

as on the first day there was drawn down the level of "Let there be light," which is the level of supernal Chesed (kindness), and on the second day, "Let there be a firmament," etc.,

עכ"ז [עם כל זה] מהשתלשלות חסד עליון לא היה יכול להתהוות בחי' יש ובע"ג [ובעלי גבול / ובעל גבול] בבחי' נפרד רק אדרבה ביטול לגמרי כמשל זיו השמש בשמש

nevertheless, from the descent of supernal Chesed there could not have come into being the level of yesh [an independent existence] and of finite beings, in a state of separateness, but on the contrary, complete self-nullification (bittul), as in the analogy of the sun's radiance within the sun.

אך עיקר התהוות מאין ליש הוא ע"פ מדת מלכות כי אין מלך בלא עם הוא בחי' שם אלקים שהוא בחי' נרתק המכסה ומסתיר לשם הוי' וכמו דכתיב כי שמש ומגן הוי"ה אלקים

But the main coming into being of something from nothing is through the attribute of Malchus (sovereignty), for "there is no king without a people." This is the level of the Name Elokim, which is the level of a sheath that covers and conceals the Name Havayah, as it is written, "For a sun and a shield is Havayah Elokim."

והוא ע"י כי הוא צוה ונבראו כו' ודבר מלך שלטון שהוא בחי' צווי המלך כו' (ועמ"ש מזה בד"ה למען תירא ובד"ה מי מנה)

And this is through "For He commanded and they were created," etc., and "the word of a king is sovereign," which is the level of the king's command, etc. (And see what is written about this in the discourse beginning "So that you may fear" and in the discourse beginning "Who has counted.")

אך עכ"ז [עם כל זה] היה העולם מתפשט בלי גבול וקץ ושיהיה התהוות בבחי' גבול מהלך ת"ק שנה כו' הוא ע"י המלאך סנד"ל [סנדלפון] שהוא בחי' נעל החופה את רוב הרגל בחי' מל' הנ"ל.

Yet even so, the world would have spread forth without limit or end. And that the coming into being should be within the level of limitation, "a journey of five hundred years," etc., is through the angel Sandalphon, who is the level of the shoe that covers most of the foot, [the foot being] the level of Malchus mentioned above.

וכמ"ש והארץ הדום רגלי והוא החופה את בחי' מל' הנ"ל להיות בבחיק גבול מהלך ת"ק שנה

And as it is written, "And the earth is My footstool"; and it is he who covers the level of Malchus mentioned above, so that it be within the level of limitation, "a journey of five hundred years,"

והוא ע"י בחי' המלאכים שהם בחינת יש והם בבחינת ביטול ואינם בבחי' נפרד כלל וכמ"ש וצבא השמים לך משתחוים כו'

and this is through the level of the angels, who are the level of yesh and yet are in a state of self-nullification, and are not at the level of separateness at all, as it is written, "And the host of heaven bow down to You," etc.

(וע' ברע"מ [ברעיא מהימנא] בפ' תצא דרפ"א נעלו דא סנד"ל [סנדלפון] כו' ונעל לגבי שכינתא ובזהר חוקת דק"פ ע"א ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ובפרדס שער ט"ז פ"ד ובעמה"מ [ובעמק המלך] שער י"ד פ"ג [פרק ג'] דפ"א ע"ג [עמוד ג'] ושער ט"ז פי"א [פרק י"א] דקכ"ט ע"ג [עמוד ג'])

(And see in the Raaya Mehemna, Parshas Teitzei, 280a: "His shoe: this is Sandalphon," etc., "and a shoe (na'al) in relation to the Shechinah"; and in the Zohar, Chukas, 180a, and in the Ramaz there; and in the Pardes [Rimonim], Sha'ar (Gate) 16, chapter 4; and in Emek HaMelech, Sha'ar (Gate) 14, chapter 3, folio 81c, and Sha'ar (Gate) 16, chapter 11, folio 129c.)

ולזה כחו רב ועצום להיות קושר כתרים לקונו והיינו ע"י כי נעוץ תחלתן בסופן וסוף מעשה במחשבה תחלה והיינו במחשבה הקדומה אנא אמלוך כו' בחי' מלי דא"ס

And therefore his power is great and mighty, to tie crowns for his Maker. That is, because "their beginning is wedged in their end," and "last in deed, first in thought": that is, in the primordial thought, "I will reign," etc., the level of the Malchus of the Infinite One (Ein Sof).

כי עיקר תכלית הבריאה היה להיות בחי' יש ובטל אליו יתי' (וכמ"ש בד"ה שובה ישראל עד גבי כי עמך הסליחה למען תירא):

For the main purpose of creation was that there be the level of a yesh that is nullified to Him, may He be blessed. (And as is written in the discourse beginning "Return, O Israel, unto," concerning "For forgiveness is with You, so that You may be feared.")

6 ג והנה כמ"כ [כמו כן] יובן למטה ענין בחינת נעל בנפש האדם (כי הנשמות נק' רגל יעקב י' עקב וגם בכלל דכתיב בנים אתם ובנא כרעא דאבוה ובחינת נעל ולבוש של הרגל הוא בחינת נפש הבהמית כמש"ת [כמו שיתבאר])

3. Now, in the same way, the matter of the level of the shoe will be understood below, in the soul of man. (For the souls are called "foot": "Yaakov" is yud-akev [a yud and a "heel"]; and also in general, since it is written, "You are children," and "a son is the leg of his father." And the level of the shoe and garment of the foot is the level of the animal soul, as will be explained.)

דהנה נפש הבהמית היא הנמשכת משמרי האופנים כי בחי' המרכבה פני אריה הוא בחי' אהבה פני שור הוא בחינת יראה והן נושאים את הכסא

For the animal soul is that which is drawn from the dregs of the ofanim [angels called "wheels"]. For in the level of the Chariot, the face of the lion is the level of love and the face of the ox is the level of awe, and they carry the Throne.

ומזיעתן של חיות היינו שא"א להם לסבול עול עוצם האהבה והפחד הנמשך בהם לזה והחיות זעות מחיל כו' הוא בחי' פסולת הנמשך מהם כמשל הזיעה היוצא דרך נקבי העור.

And "from the sweat of the chayos" [the angels called "living creatures"]: that is, since it is impossible for them to bear the burden of the intensity of the love and the fear drawn into them, therefore "the chayos tremble with dread," etc.; this is the level of the refuse that issues from them, as in the analogy of sweat that comes out through the pores of the skin.

אך מהעור עצמו הוא בחי' חיצוניות של דו"ר [דחילו ורחימו] של החיות שבמרכבה והן בחי' אותיות וכו' מהן נמשך למטה (וע"י השתלשלות ובחי' נוגה תערובות טוב ורע כו' כנודע) נפש הבהמית והטבעיות

But from the skin itself, which is the level of the outer dimension (chitzoniyus) of the awe and love (dechilu u'rechimu) of the chayos in the Chariot, and these are the level of letters, etc., from them there is drawn down below (and through the chain of descent and the level of nogah [the "glowing" husk], a mixture of good and evil, etc., as is known) the animal soul and the natural traits.

ואין כל הטבעיות שוים כי יש טבעו אוהב כבוד או ממון כו'.

And not all natural traits are alike, for there is one whose nature loves honor, or money, etc.

והנה כמשל הבהמה שבשר גידים ועצמות שלה הוא הפנימי' [הפנימיות / הפנימית] שלה והעור החיצון הוא מלביש אותה.

Now, as in the analogy of an animal: its flesh, sinews and bones are its inner part, and the outer skin clothes it.

(ועמ"ש מענין העור בפ' פנחס בד"ה צו את כו' את קרבני לחמי הנזכר לעיל) ומהעור עושים מנעלים

(And see what is written concerning the skin in Parshas Pinchas, in the discourse beginning "Command," etc., "My offering, My bread," mentioned above.) And from the skin one makes shoes.

וכמ"כ [וכמו כן] בנפש הבהמית הנמשך מבחי' חיצוניות של אופנים שבמרכבה הנ"ל ע"י אתכפיא ואתהפכא של בחי' נפש הבהמית הנ"ל במס"נ [במסירות נפש] שבק"ש [שבקריאת שמע] בכל לבבך כו' בשני יצריך נעשה בחי' נעל החופה את רוב הרגל.

So too with the animal soul, which is drawn from the level of the outer dimension of the ofanim in the Chariot mentioned above: through the subduing (iskafya) and transformation (is'hapcha) of the level of the animal soul mentioned above, by the self-sacrifice in the Shema, "with all your heart," etc., "with both your inclinations," it becomes the level of the shoe that covers most of the foot.

דעיקר ההילוך הוא ברגל שמוליך גם את הראש (עמ"ש בד"ה שיר המעלות ממעמקים ובד"ה שמאלו תחת לראשי וע"פ והארץ הדום רגלי ומ"ש ע"פ חגרה בעוז מתניה)

For the main [part] of walking is in the foot, which carries even the head along. (See what is written in the discourse beginning "A song of ascents: Out of the depths," and in the discourse beginning "His left hand is under my head," and on the verse "And the earth is My footstool," and what is written on the verse "She girds her loins with strength.")

כך ע"י אתכפיא ואתהפכא של בחינת נפש הבהמית הנ"ל במס"נ [במסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע] שהוא בחי' סוף מעשה הוא במחשבה תחלה

So too, through the subduing and transformation of the level of the animal soul mentioned above, by the self-sacrifice in the Shema, which is the level of "last in deed, first in thought,"

כי תכלית המכוון הוא להיות לו דירה בתחתונים כנ"ל ועי"ז נוכל אח"כ להתפלל בשמונה עשרה שיהיה שינוי רצון מבחי' כתר עליון למעלה מבחי' התורה כנ"ל.

for the ultimate intent is that He have a dwelling place among the lower realms, as mentioned above, and through this we can afterwards pray in the Shemoneh Esreh that there be a change of will from the level of Keser Elyon (the Supreme Crown), above the level of Torah, as mentioned above.

והנה בתפלה יש ג' מדרגות כנגד ג' עולמות בי"ע והיינו תחלת התפילה הוא עליות עולם העשיה ברוך אתה כו' ואח"כ קטורת ואח"כ ברוך שאמר ופסוד"ז [ופסוקי דזמרה]

Now, in prayer there are three stages, corresponding to the three worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah. That is: the beginning of prayer is the ascent of the World of Asiyah (Action), "Blessed are You," etc.; and afterwards the incense; and afterwards "Blessed is He who spoke" and the Verses of Praise (Pesukei deZimra).

הללויה כו' הללו לשון בהילו כו' י"ה בחי' חו"ב [חכמה ובינה] היינו שמאיר בחי' חו"ב [חכמה ובינה] שלא יהיה בחי' טמטום המוח וטמטום הלב כו' (ועמ"ש בד"ה להבין ענין טמטום הלב)

"Halleluyah," etc.: "Hallelu" is from the expression "when [His lamp] shone" (behilo), etc.; Kah is the level of Chochmah and Binah: that is, the level of Chochmah and Binah shines, so that there not be the level of dullness of the mind and dullness of the heart, etc. (And see what is written in the discourse beginning "To understand the matter of dullness of the heart.")

שהוא ע"י ההתבוננות איך שכל העולמות הם רק זכר מבחי' רב טוב כמ"ש זכר רב טובך כו' ולהודיע לבני האדם גבורותיו הן בחי' הצמצומים אבל לגבי מהותו ועצמותו ית' כלא חשיבי ויחיד חי העולמים מלך

This is through contemplating how all the worlds are only a "remembrance" from the level of "abundant goodness," as it is written, "The remembrance of Your abundant goodness," etc.; and "To make known to the sons of man His mighty acts": these are the levels of the contractions (tzimtzumim); but in relation to His being and essence, may He be blessed, they are considered as nothing; and "Unique One, Life of the worlds, King."

עד ברכת יוצר אור הכל היא תפלת היצירה שהוא עליית עולם היצירה

Until the blessing Yotzer Or ("Who forms light"), all of it is the prayer of Yetzirah, which is the ascent of the World of Yetzirah (Formation).

ואח"כ ברכת יוצר אור שהוא תפלת עולם הבריאה והאופנים וחיות כו' ברעש כו' איך שהוא לבדו מרום וקדוש כו' ואח"כ בחי' ק"ש [קריאת שמע] בכל לבבך כו'.

And afterwards the blessing Yotzer Or, which is the prayer of the World of Beriah (Creation): "And the ofanim and the chayos," etc., "with a roar," etc., how He alone is exalted and holy, etc. And afterwards the level of the Shema, "with all your heart," etc.

7 ואח"כ תפלת שמונה עשרה בלחש בחי' אצילות כו' ועליות כל תפלות ימות החול הוא בשבת שאז הוא זמן עליות העולמות כמ"ש עולת שבת בשבתו כו' כי בו שבת כו'

And afterwards the prayer of the Shemoneh Esreh, in a whisper, the level of Atzilus (Emanation), etc. And the ascent of all the prayers of the weekdays is on Shabbos, for then is the time of the ascent of the worlds, as it is written, "The burnt-offering [olah, literally 'going up'] of Shabbos on its Shabbos," etc., "for on it He rested," etc.

לכך בשבת ויו"ט [ויום טוב] מותר בנעילת הסנד"ל [הסנדלפון] שגם בחינת נעל שהוא בחינת נפש הבהמית נתעלה בשבת

Therefore on Shabbos and Yom Tov it is permitted to wear the sandal, for the level of the shoe too, which is the level of the animal soul, is elevated on Shabbos.

(ועמ"ש בד"ה צאינה וראינה גבי נער הייתי גם זקנתי דקאי על עליית מט"ט [מטטרון] ביום השבת) לכך מצוה לאכול בשבת כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במה מענגו כו'.

(And see what is written in the discourse beginning "Go forth and gaze," concerning "I was young and have also grown old," which refers to the ascent of Metatron on the day of Shabbos.) Therefore it is a mitzvah to eat on Shabbos, as our Sages, of blessed memory, said, "With what does one delight in it?" etc.

משא"כ ביוהכ"פ [ביום הכפורים] שאסור באכילה ושתיה אסור בנעילת הסנד"ל [הסנדלפון] (ובמ"א נתבאר ענין שאין יוצאין במנעלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] ודוקא של עור אבל של צמר מותר בהיות בחי' עור הוא לבוש עב חומרי יוצא מגדר הגוף יותר משא"כ משאר לבושים שנכללים בהגוף בעצמו.

Whereas on Yom Kippur, when eating and drinking are forbidden, wearing the sandal is forbidden. (And elsewhere the matter has been explained, that one does not go out in shoes on Yom Kippur, and specifically those of leather, but those of wool are permitted: since the level of leather is a coarse, material garment, it goes further beyond the bounds of the body, which is not so with other garments, which are included in the body itself.

והנה למעלה מדרגה היותר תחתונה שאינה כלל מעצמות מדרגה העליונה כל עולם לפי ערכו כו' הוא בחינת עור והוא בחי' עבד מט"ט [מטטרון] הוא לבוש התחתון להשכינה.

Now, above, the lowest level, which is not at all of the essence of the higher level, each world according to its measure, etc., is the level of skin. And this is the level of the "servant," Metatron, who is the lowest garment of the Shechinah.

וחנוך היה תופר מנעלים בחינת מנעלים אלו כו' שזהו מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב בתו של אברהם שנקרא נדיב שהוא בחינה המשפעת חסד וטוב לכל העולמות כו'

And Chanoch was a stitcher of shoes, the level of these shoes, etc. And this is "How beautiful are your footsteps in shoes, O daughter of the noble one": the daughter of Avraham, who is called "noble" (nadiv) [also "generous"], who is the level that bestows kindness and goodness upon all the worlds, etc.,

למשל עורות עבודים שכל עיקר עבודה שבשבילה נברא האדם הוא לתקן בחינת העור. להפכו מחשוך לאור. וזהו ויעש כו' כתנות עור ועמ"ש בד"ה ואלה המשפטים גבי שש שנים יעבוד.

as in the analogy of tanned hides (oros avudim): for the whole essence of the service (avodah) for the sake of which man was created is to rectify the level of the skin (or), to transform it from darkness to light (or). And this is "And He made," etc., "garments of skin." And see what is written in the discourse beginning "And these are the ordinances," concerning "Six years he shall serve."

והנה ביוהכ"פ [ביום הכפורים] מתעלה בחי' בת הנ"ל למעלה מעלה עד שאין בחינת מנעלים של עור לבוש לה כו' ולכן אין השטן יכול לקטרג בהיות עיקר אחיזתו במקום בחינת עור כו'.

Now, on Yom Kippur the level of the "daughter" mentioned above ascends higher and higher, until the level of shoes of leather is not a garment for her, etc. And therefore the Satan cannot accuse, since his main hold is in the place of the level of skin, etc.

אבל של צמר בטל ומתעלה ג"כ וזהו בחי' משה עבדי ועמ"ש ע"פ אעשה לו עזר ועמ"ש בזה השל"ה [השני לוחות הברית] במסכת יומא שלו בפרק תורה אור ועמ"ש סד"ה שובה ישראל עד).

But that of wool is nullified and is elevated as well; and this is the level of "My servant Moshe." And see what is written on the verse "I will make him a helpmate," and see what the Shelah wrote on this in his Tractate Yoma, in the section Torah Ohr, and see what is written at the end of the discourse beginning "Return, O Israel, unto.")

והנה בעליות נפש הבהמית בשבת ע"י אתכפיא ואתהפכא שבימות החול בתפלה כו' ע"ז נאמר מה יפו פעמיך בנעלים שגם הנעלים הם יפים ואדרבה עיקר היופי הוא בנעלים. כי סוף מעשה במחשבה תחלה.

Now, of the ascent of the animal soul on Shabbos, through the subduing and transformation during the weekdays in prayer, etc., it is said, "How beautiful are your footsteps in shoes": that the shoes too are beautiful; on the contrary, the main beauty is in the shoes. For "last in deed, first in thought."

8 **וזהו תכלית בריאת העולמות כו' אך שלהיות בכחנו למסור נפשו באחד הוא ע"י הארת והמשכת חסד עליון הבא מלמעלה.**

And this is the purpose of the creation of the worlds, etc. But that it be in our power to give over one's soul at [the word] "One" is through the radiance and drawing down of supernal Chesed that comes from above.

וזהו בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנק' נדיב שנתן מלחמו גם לערביים כו' ולמעלה הוא בחי' הארת חסד עליון הנמשך למטה בכל בקר כמ"ש וישכם אברהם בבקר ויחבוש את חמורו כדי שנוכל להתפלל בבוקר

And this is "O daughter of the noble one": the daughter of Avraham our father, who is called "noble" (nadiv) [also "generous"], for he gave of his bread even to Arabs, etc. And above, this is the level of the radiance of supernal Chesed that is drawn down below every morning, as it is written, "And Avraham rose early in the morning and saddled his donkey," so that we may be able to pray in the morning;

כי כל ההתחלות קשות ומה גם בעמדו משינתו שהוא אחד מס' [ששים] כו' הוא ע"י הארת והמשכת חסד עליון הבא מלמעלה כנ"ל

for all beginnings are hard, and all the more so when one rises from his sleep, which is one sixtieth [of death], etc.; this is through the radiance and drawing down of supernal Chesed that comes from above, as mentioned above.

(ועמ"ש בד"ה אז ישיר ישראל גבי כרוה נדיבי העם וסד"ה קחו מאתכם תרומה. גבי כל נדיב לב יביאה ועיין בפ' ויקהל דף קצ"ז ע"ב.

(And see what is written in the discourse beginning "Then Israel sang," concerning "The nobles of the people dug it," and at the end of the discourse beginning "Take from among you an offering," concerning "Whoever is generous of heart shall bring it"; and see [the Zohar,] Parshas Vayakhel, folio 197b.

ועיין מענין מה יפו פעמיך בנעלים ברבות כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] קרוב לר"פ ובסדר לך לך ס"פ מ"ג בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] ק"ל ג' ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה. ועמ"ש סד"ה ויקח קרח):

And see on the subject of "How beautiful are your footsteps in shoes" in [Midrash] Rabbah, Ki Sisa, chapter 41, near the beginning; and in Seder Lech Lecha, at the end of chapter 43; Bo, chapter 15, [folio] 130, [column] 3; and in Shir HaShirim Rabbah. And see what is written at the end of the discourse beginning "And Korach took.")

9 ד חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן. פי' יריכים הם לבר מגופא שהיא התורה שנקרא' [שנקראת] גופא ובחי' ירכים שלבר מגופא הוא בחי' מעשה הצדקה

4. "The curves of your thighs are like ornaments (chala'im), the work of the hands of a craftsman." The meaning: the thighs are "outside the body" (levar migufa), the body being the Torah, which is called "the body" (gufa); and the level of the thighs, which are outside the body, is the level of the act of charity (tzedakah),

שהוא ע"י עשייה גשמיות שהולך ברגליו בעסקי מו"מ [משא ומתן] ואח"כ נותן מיגיע כפו אשר הלך ויגע ונותן לעני כו' (ועמ"ש מזה ע"פ במחוקק במשענותם)

which is through physical action: one goes on his feet in business dealings, and afterwards gives of the toil of his hands, for which he went and toiled, and gives to the poor, etc. (And see what is written about this on the verse "With the lawgiver, with their staffs.")

אך ברגליו יש ג' פרקין פרק העליון הוא הנק' בשם יריכים שהוא בסתר כך הוא עיקר מיצות הצדקה הוא מתן בסתר כו'

However, in the legs there are three segments (perakin); the upper segment is what is called by the name "thighs," which is hidden. So too, the essence of the mitzvah of charity is giving in secret, etc.

(כמ"ש בפ"ג [בפרק ג'] דמ"ק [דמועד קטן]) (ט"ז ב') מוקי לה בצדקה ופי' חמוקי ירכיך פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] בסוכה (דמ"ט ע"א) סתרי ירכיך.

(As is written in the third chapter of Moed Katan) (16b): "He applies it to charity." And as for the meaning of "the curves of your thighs," Rashi explains in Sukkah (49a): "the hidden parts of your thighs."

כמו חלאים פי' חלאים הם תכשיטי אשה שעל הראש כמ"ש וחלי כתם ובלשון המשנה נק' טוטפת וסרביטין

"Like ornaments" (chala'im): chala'im are a woman's ornaments worn on the head, as it is written, "and an ornament of fine gold"; and in the language of the Mishnah they are called totefes [a frontlet] and sarbitin [pendants hanging from it].

והיינו ע"י מעשה הצדקה מלמטה נעשה מה בחי' תכשיט ועטרה שעל הראש כמ"ש וילבש צדקה כו' כובע ישועה בראשו

That is: through the act of charity from below, there is made [of it] the level of an ornament and a crown upon the head, as it is written, "He donned tzedakah," etc., "a helmet of salvation on His head."

(עמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה וילבש צדקה כשריון ובפ' וישב בד"ה בכ"ה בכסלו ועיין בזהר פקודי) (דרמ"ז ע"א) וקיימא בנהירו סתימו דנהיר מעילא כו' ברזא דכתי' [דכתיב] חמוקי ירכיך כמו חלאים

(See what is written in Iggeres HaKodesh, in the letter beginning "He donned tzedakah as a coat of mail," and in Parshas Vayeshev, in the discourse beginning "On the twenty-fifth of Kislev"; and see in the Zohar, Pekudei) (247a): "And it stands in a hidden radiance that shines from above," etc., "in the mystery of what is written, 'The curves of your thighs are like ornaments.'"

ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם שזהו ענין המשכת ש"ע [ש"ע (370)] נהורין ומקורן ושרשן.

And in the Mikdash Melech [a commentary on the Zohar] there, [it is explained] that this is the matter of the drawing down of the 370 lights, and their source and root.

והמשכה זו ע"י דנטיל לתתא העלאת מ"ן [מיין נוקבין] ממעשה המצות כו' כי למעלה נאמר ראשו כתם פז קווצותיו תלתלים כו'

And this drawing down is through what "takes below," the raising of mayin nukvin (feminine waters) from the performance of the mitzvos, etc. For above it is said, "His head is the finest gold, his locks are curled," etc.,

הוא בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] ותושבע"פ [ותורה שבעל פה] והוא בחי' תכשיטי איש וע"י מעשה הצדקה נעשה תכשיטי אשה והוא ע"י מעשה ידי אמן

which is the level of the Written Torah and the Oral Torah, and this is the level of a man's ornaments. And through the act of charity a woman's ornaments are made, and this is through "the work of the hands of a craftsman,"

כמו אומן המלבן ומצרף מעפר ואדמה להיות תכשיט ליופי כמ"כ [כמו כן] ע"י מעשה הצדקה מיגיע כפו ועסקו במו"מ [במשא ומתן] כו'.

like a craftsman who refines and purifies [metal] out of dust and earth so that it becomes an ornament for beauty; so too through the act of charity, from the toil of one's hands and one's business dealings, etc.

10 ואח"כ נותן מיגיעו לעני להחיות רוח שפלים הוא בחי' הבירור והצירוף שנעשה בחי' תכשיטי אשה

And afterwards one gives of one's toil to the poor, "to revive the spirit of the lowly": this is the level of the refinement (birur) and purification, so that it becomes the level of a woman's ornaments.

ואין תכשיט אלא ליופי ע"י נמשך אהבה מלמעלה ונעשה בחי' יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתי'

And there is no ornament but for beauty. Through this, love is drawn down from above, and there comes about the level of the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah.

להיות כי כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו כי מה שייכות יש לו עם התורה להמשיך בחינת התורה ח"ע [חכמה עילאה] להיות דברי אלקים חיים

For "whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not even have Torah." For what connection does he have with the Torah, to draw down the level of the Torah, Chochmah Ila'ah (the higher Chochmah), so that it be "the words of the living G-d" (Elokim chayim)?

והיינו להיות כי בחי' אלקים שהוא בחינת הצמצום בבחי' חיים רוחני' [רוחניים] מחיי החיים א"ס ב"ה.

That is, that the level of Elokim, which is the level of contraction (tzimtzum), be in the state of spiritual life from the Life of life, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.

אך ע"י מעשה הצדקה למטה להחיות רוח שפלים באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] לעורר מלמעלה ג"כ בחי' המשכת התורה למטה.

But through the act of charity below, "to revive the spirit of the lowly," through the arousal from below there is an arousal from above, to awaken from above, too, the level of the drawing down of the Torah below.

11 וז"ש [וזהו שכתוב] תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק פי' שלהיות תען לשוני אמרתך מלשון עונה אחריהם מה שהם אומרים בפ"ג [בפרק ג'] דסוכה

And this is [the meaning of] what is written, "My tongue shall respond with Your word, for all Your commandments are righteousness (tzedek)." The meaning: that there be "My tongue shall respond with Your word," from the expression "he responds after them what they say," in the third chapter of Sukkah,

שהוא בחינת המשכת התורה מלמעלה למטה שהוא בחי' תר"ך עמודי אור כמשל העמוד שמחבר מעלה ומטה הוא ע"י כי כל מצותיך צדק

which is the level of the drawing down of the Torah from above to below, the level of the 620 pillars of light, as in the analogy of a pillar that connects above and below, is through "for all Your commandments are tzedek":

והיינו ע"י מצות מעשיות שנק' בשם צדקה כמ"ש וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות כו' כל החוקים כו'

that is, through the practical mitzvos, which are called by the name tzedakah, as it is written, "And it shall be tzedakah for us if we take care to do," etc., "all the statutes," etc.

(ועמ"ש מזה בד"ה צאינה וראינה גבי בעטרה שעטרה כו' תען לשוני כו' ע"ש).

(And see what is written about this in the discourse beginning "Go forth and gaze," concerning "With the crown with which she crowned," etc., "My tongue shall respond," etc.; see there.)

אך הנה פסוק זה נאמר גם על בחי' התורה כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מה ירך בסתר אף ד"ת [דברי תורה] בסתר כו' וכמ"ש בפ"ד דסוטה (דמ"ט ע"ב)

However, this verse ["The curves of your thighs"] is also said of the level of the Torah, as our Sages, of blessed memory, said: "Just as the thigh is hidden, so too words of Torah are hidden," etc., and as is written in the fourth chapter of Sotah (49b).

והיינו כי בחינת התורה נמשך למטה בבחינות גשמיות זרעים וכדומה

That is, the level of the Torah is drawn down below into physical matters, seeds and the like.

(ושייכות בחי' ירכין בתורה והרי לעיל נתבאר דהתורה היא בחי' גופא אך הענין מבואר בזהר פקודי) (דרנ"ח א') שהברייתות הם נק' חמוקי יריכיך והיינו כי המשניות הם מבחינת חג"ת [חסד גבורה תפארת] שהוא בחינת גופא ובריית הוא ענין לבר מגופא דהיינו בחינת נה"י [נצח הוד יסוד] אלא שהם פרק העליון שבנה"י [שבנצח הוד יסוד] ע"ש במק"מ [במקדש מלך]

(And as for the connection of the level of the thighs with the Torah, when it was explained above that the Torah is the level of the body: the matter, however, is explained in the Zohar, Pekudei) (258a), that the Baraisos [teachings of the Tannaim outside the Mishnah] are called "the curves of your thighs." That is: the Mishnayos are of the level of Chesed, Gevurah and Tiferes, which is the level of the body, and a Baraisa is a matter "outside the body," that is, the level of Netzach, Hod and Yesod, except that they are the upper segment of Netzach, Hod and Yesod; see there in the Mikdash Melech.

וזהו חמוקי יריכיך כו' ועמ"ש מזה בד"ה ששים המה מלכות ובד"ה ויצא יצחק לשוח בשדה ובד"ה ואלה שמות.

And this is "the curves of your thighs," etc. And see what is written about this in the discourse beginning "Sixty are the queens," and in the discourse beginning "And Yitzchak went out to meditate in the field," and in the discourse beginning "And these are the names."

וא"ש [ואתי שפיר] מעשה ידי אמן כדפרש"י [כדפירש רש"י / כדפירוש רש"י] במ"ק [במועד קטן] (ט"ז ב') שהתורה היא מעשה אומנתו של הקב"ה וע' בפ' תרומה (קס"א א') ועיין עוד מענין מעשה ידי אמן ברבות כי תשא ס"פ מ"ז

And "the work of the hands of a craftsman" is well understood, as Rashi explains in Moed Katan (16b), that the Torah is the work of the craftsmanship of the Holy One, blessed be He. And see [the Zohar,] Parshas Terumah (161a); and see further on the subject of "the work of the hands of a craftsman" in [Midrash] Rabbah, Ki Sisa, at the end of chapter 47.

והנה יש ב' בחי' מנעלים [על אחד הוא עליות נפש הבהמית ע"י עשיות כל המצות וצדקה כנגד כולם והוא הנמשך מבחי' מחנה גבריאל שבמרכבה בחינת יראה ופחד.

Now, there are two levels of shoes. One shoe is the ascent of the animal soul through the doing of all the mitzvos, and charity, which is equal to them all; and this is drawn from the level of the camp of Gavriel in the Chariot, the level of awe and fear.

12 ונעל הב' הוא בחי' שמחה של מצוה שהוא ג"כ מבחי' נפש הבהמית כמ"ש בשמחה ובטוב לבב שעיקר השמחה הוא בלב ששם משכן נפש הבהמית

And the second shoe is the level of the joy of a mitzvah, which is also from the level of the animal soul, as it is written, "with joy and with gladness of heart": for joy is mainly in the heart, where the animal soul dwells,

כי הדם הוא הנפש וכנודע מספרי הטבעי' [הטבעיים] שהעצבות הוא מעכירת הדם שבלב כשהוא עכור והשמחה היא כשהדם צלול והוא ע"י אשר קדשנו במצותיו אשר לשון תענוג העליון קדשנו במצותיו כו'

for "the blood is the soul," and, as is known from the books of natural science, sadness comes from the turbidity of the blood in the heart, when it is murky, and joy is when the blood is clear. And this is through "Who has sanctified us with His commandments": "asher" (who) is an expression of supreme delight [as in osher, "bliss"], "Who has sanctified us with His commandments," etc.

וכל המצות צריך לעשותן בשמחה כמ"ש תחת אשר לא עבדת בשמחה ובצדקה נאמר ג"כ ואל ירע לבבך בתתך לו

And all the mitzvos must be done with joy, as it is written, "Because you did not serve with joy"; and regarding charity it is also said, "And let your heart not be grieved when you give to him."

והוא בחינת נעל הבי של בחינת נפש הבהמיות הנמשך ממחנה מיכאל בחינת אהבה

And this is the level of the second shoe, of the level of the animal soul, which is drawn from the camp of Michael, the level of love.

(ובז"ה [ובזוהר הרקיע] ר"פ משפטים) (על דף צ"ד) כתב שהמנעלים הם מט"ט [מטטרון] וסנד"ל [וסנדלפון] והם מתלבשים בק"נ [בקליפת נוגה] כדי להנהיג העולם השפל הזה בששת ימי החול ובשבת הם מתעלים כו' וגם ק"נ [קליפת נוגה] מתברר ומתעלה כו' ע"ש באריכות.

(And in Zohar HaRakia [a commentary on the Zohar], at the beginning of Parshas Mishpatim) (on folio 94) he writes that the shoes are Metatron and Sandalphon, and they are enclothed in kelipas nogah in order to govern this lowly world during the six weekdays, and on Shabbos they ascend, etc., and kelipas nogah, too, is refined and ascends, etc.; see there at length.

(והנה לפי כי עיקר ענין הפסוק מה יפו פעמיך בנעלים נאמר על כנס"י [כנסת ישראל] בשעה שהיו עולים לרגל בשלש רגלים שאז התגלות היופי בבחינת נעלים הנ"ל ע"כ איתא במשנה ספ"ה דכתובות ומנעלים ממועד למועד ע"ש):

(Now, since the main subject of the verse "How beautiful are your footsteps in shoes" was said of the Congregation of Israel at the time when they would go up for the pilgrimage on the three festivals, for then there is the revelation of beauty in the level of the shoes mentioned above, therefore it is stated in the Mishnah at the end of chapter 5 of Kesubos, "and shoes from festival to festival"; see there.)

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/34/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok